

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Kamilem Podholou ve věci

žalobce:

██████████, narozený ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Šidliákem
sídlem Vladislavova 44/10, 110 00 Praha 1 - Nové Město

proti

žalovanému:

Krajský svaz juda Libereckého kraje, pobočný spolek Českého svazu juda, IČO 22746421
sídlem Kašparova 186/23, 460 06 Liberec VI - Rochlice
zastoupený advokátem JUDr. Zdeňkem Vlčkem
sídlem Na Roudné 443/18, 301 00 Plzeň - Severní Předměstí

o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkové újmy ve výši 240 000 Kč

takto:

I. Žalovaný **je povinen** do jednoho měsíce od právní moci rozsudku uveřejnit na svých internetových stránkách omluvu v tomto znění:

„Omlouváme se ██████████ za to, že dne 6. 12. 2016 došlo k neoprávněnému a neplatnému odvolání pana ██████████ z funkce předsedy Krajského svazu juda Libereckého kraje.“

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci částku **170 000 Kč** a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. **Zamítá se** žaloba co do částky 70 000 Kč.

IV. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 49 600 Kč k rukám právního zástupce do tří dnů od právní moci rozsudku.

V. Žalovaný je **povinen** nahradit státu na nákladech řízení prostřednictvím účtárny podepsaného soudu do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku 1 826 Kč.

Odůvodnění:

Žalováno ve věci bylo 6. 12. 2019 a byla podána žaloba na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkové újmy s tím, že došlo jednáním žalovaného k poškození osobnostních práv žalobce, když žalovaný 6. 12. 2016 na mimořádném zasedání shromáždění delegátů žalovaného, tedy nejvyššího orgánu spolku neplatně rozhodl o odvolání žalobce z funkce předsedy žalovaného. Do této funkce byl žalobce zvolen v prosinci 2014 na 4 roky. Žalobce se domohl vyslovení neplatnosti tohoto odvolání u Městského soudu v Praze a to po dvou letech. V průběhu dvou let, kdy vykonával uvedenou funkci, tak žalobce jednal s judistickými kluby a funkcionáři na republikové úrovni, navštěvoval sportovní a společenské akce a požíval významného postavení. Po odvolání pocíťoval důsledky, kdy se stal v judistické komunitě nežádanou osobou, měl problém stát se řadovým členem, byl přijat až v Olomouckém kraji a domáhá se ochrany své osobnosti podle § 81 OZ. Trpí pocitem ponížení, zažívá duševní útrapy v důsledku snížení jeho společenské vážnosti. Dále v souladu s § 2956 OZ se domáhá nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích a za přiměřenou částku považuje 240 000 Kč, tedy 10 000 Kč měsíčně po dobu dvou let, kdy nemohl po tuto dobu vykonávat významnou funkci v českém judu. Dále požaduje omluvu.

Žalovaný navrhl žalobu zamítnout s tím, že namítl jednak promlčení, pokud žaloba uvádí, že následky jsou pocíťovány hned po odvolání. Pokud jde o obsah žaloby, tak žalovaná strana je toho názoru, že jejím jednáním nemohlo dojít k narušení důstojnosti žalobce. Žalobce již na začátku roku 2016 ukončil působení trenéra Judoclubu Liberec a to že po odvolání z funkce krajského předsedy nenašel další uplatnění, nesouvisí s tímto odvoláním, ale s osobou žalobce.

K tomuto prvotnímu stanovisku žalovaného se žalobce ve svých tvrzeních vyjádřil v tom smyslu, že pokud jde o ukončení funkce trenéra výpovědí v prosinci 2015 a následně vyloučení z klubu 2016, tak zde je nutné uvést širší okolnosti týkající se zejména vykonstruovaného obvinění tehdejšího svěřence [REDAKCE], kdy věc byla následně jak odložena policií, tak přestupkovou komisí Statutárního města Liberec. Pokud jde o ukončení funkce trenéra, tak bylo ještě zmíněno jméno předsedy Judoclubu Liberec [REDAKCE] který v tomto období a i v souvislosti s vykonstruovaným obviněním nejen [REDAKCE] ale i jiných svěřenců proti žalobci vystupoval.

V průběhu řízení další argumenty vznesené stranou žalovanou byly, že požadovaná částka je zcela nepřiměřená, neboť krajský svaz juda disponuje za jeden rok přibližně částkou ve výši 200 000 Kč. Dále bylo poukázáno, že jak vyplývá z odůvodnění usnesení Městského soudu v Praze sp.zn. 74 Cm 28/2019 žalobce nezaplatil členské příspěvky a tedy mu zanikla funkce předsedy 1. 1. 2018, neboť členské příspěvky za r. 2017 nebyly zaplacený ani do konce roku. Tento názor pak byl vysloven v souvislosti se závěrem Městského soudu v Praze, že ke dni konání řádného krajského shromáždění delegátů konaného 4. 12. 2018 žalobce nebyl předsedou a nebyl ani členem jiného orgánu spolku. Dále žalovaná strana zdůraznila nutnost komplexního posuzování osoby žalobce, kdy tento je osobou, která byla opakovaně pravomocně soudně trestána a konkrétně bylo poukázáno na trestní příkaz OS Semily č.j. 4 T 53/2019-57, kde šlo o skutek maření výkonu úředního rozhodnutí a ohrožení pod vlivem návykové látky, kdy žalobce řídil motorové vozidlo přes zákaz řízení motorových vozidel Městského úřadu Jičín na dobu od 6/2018 do 6/2019. Toto pak bylo dáváno zejména do kontextu s výpověďmi svědků, kteří hovořili o požívání alkoholu žalobcem. Pokud jde o výši nároku, tak zde žalobce by nemohl mít nárok, ani kdyby zůstal předsedou a vykonával zároveň funkci krajského trenéra na nějakou částku 10 000 Kč měsíčně, neboť funkce krajského trenéra by v daném případě byla neplacená.

K tomu soud na tomto místě doplní, že v průběhu řízení bylo zjištěno, že fakticky zde již krajský trenér je, ale žalobce měl výhrady k jeho působení a bylo jednáno o vytvoření funkce druhého koordinačního krajského trenéra, kterou měl na základě získaného sponzorského daru právě vykonávat žalobce. Pokud pak jde o funkci předsedy, tak tato funkce předsedy žalovaného je dobrovolná. Pokud jde o rozpočet žalovaného na rok, tak bylo toto vyjádření žalobním opraveno na 100 000 Kč celkem ročně v období 2014 až 2016 a bylo poukázáno na to, že žalobce také stavěl žalobu na tom, že judu se věnuje na plný úvazek a nezmiňoval přitom péči o nemocného otce, kterou zmínil až v průběhu řízení.

Byla dále žalovaným rozvedena námitka promlčení v tom smyslu, že žalobce v dané věci nemůže postupovat podle obecných ustanovení na ochranu osobnosti dle občanského zákoníku. Bylo poukázáno na spolkovou autonomii a žalobce měl žalovat o přiměřené zadostiučinění způsobené závažným porušením základního členského práva podle § 260 OZ. Bylo poukázáno na dvě lhůty podle § 259 OZ subjektivní a objektivní. Subjektivní je tříměsíční, objektivní jednorozhodčí. Obě lhůty mají prekluzivní charakter podle § 654 OZ a marným uplynutím lhůt žalobci zaniklo právo domáhat se jakéhokoli nároku. Bylo poukázáno rovněž na to, že v současné době má, jak vyplývá ze živnostenského rejstříku žalobce, tři živnostenská oprávnění a má právo na příjmy z těchto živností. Pokud jde o samotné odvolání, tak jak vyplývá ze zápisu z 6. 12. 2016, kdy k odvolání došlo, tak nebyl odvolán pouze žalobce, ale odvoláno bylo celé vedení krajského svazu juda, tedy všichni funkcionáři a především v zápise není žádný důvod, proč k odvolání došlo. Dále byl také poukázán s ohledem na osobu žalobce, rozpor žaloby s dobrými mravy. Obecně pokud jde o odvolání, bylo poukázáno na to, že bylo právem účastníků žalobce odvolat a hájit tak zájmy spolku. Pokud jde o původ konfliktu, tedy odvolání z funkce trenéra, tak žalovaná strana doplnila tvrzení v tom smyslu, že nešlo pouze o důsledek nepravdivého obvinění ze strany pana [redacted] ale byly zde problémy týkající se negativního chování žalobce a to již od r. 2011, které ve finále vedly k odvolání. Konkrétně zde bylo šikanózní jednání ve vztahu k závodnici JC Liberec [redacted] které vyústilo v jejich odchod z klubu. Pochybení žalobce jako trenéra na mezinárodním závodě v Maďarsku, kdy zde konzumoval alkohol. A dále bylo poukázáno na nesrovnalosti v hospodaření krajského svazu juda pod vedením žalobce před jeho odvoláním, kdy zde byly platby, které nesouvisely s činností spolku. Byly zde náklady na právní zastoupení, které neodpovídaly, příspěvky na telefon, hrazení cestovného nebo letenky na zahraniční turnaj bez jakéhokoli mandátu krajského svazu juda.

Ze strany žalobce bylo pak po provedeném dokazování doplněno v tvrzeních to, že jak vyplynulo zejména z výpovědi žalobce za dobu jeho působení ve funkci trenéra JudoClub Liberec došlo k výraznému rozmachu, kdy členská základna v r. 2005 čítala 70 členů a v r. 2016, tedy v době odvolání jak z funkce trenéra na začátku roku, tak funkce krajského předsedy na konci roku, zde bylo 300 členů a dále byly zmíněny veškeré sportovní úspěchy, které byly mimořádné a které žalobce též uvedl ve své výpovědi. Pokud jde o konzumaci alkoholu, tak bylo zdůrazněno to, že žalobce konzumoval alkohol pouze příležitostně a v přiměřeném množství. V souvislosti s alkoholem zde nebyl žádný doložený konflikt v judistické komunitě. Pokud pak byly ze strany žalovaného zmiňovány konflikty vedoucí k odvolání z funkce trenéra JudoClubu Liberec, tak v souvislosti s odchodem svědků [redacted] z tohoto klubu, tak že tento odchod byl potvrzen v průběhu jednání jako v souvislosti s doporučením předsedy [redacted] nikoliv způsobením žalobce. A bylo zrekapitulováno, pokud jde o zpochybňovanou výši majetkového odškodnění, že žalobce sjednal u svědka [redacted] sponzorský dar na dobu dvou let 240 000 Kč, tedy 10 000 Kč měsíčně na funkci placenou funkci krajského trenéra, kterou měl vykonávat žalobce a tento sponzorský dar měl sloužit na podporu krajského juda, k čemuž nedošlo v důsledku odvolání a toto je tedy přímá příčinná souvislost mezi výší nároku, který je uplatňován a jednáním žalovaného. Mimořádné shromáždění delegátů 6. 12. 2016, jak bylo potvrzeno Městským soudem v Praze, nebylo řádně svoláno, a proto bylo odvolání nezákonné a neplatné. Delegáti nejvyššího orgánu žalovaného mohou hlasovat zcela volně a dle svého uvážení, v zápise

z jednání tedy skutečně nemusí být uveden důvod odvolání, ale zároveň je třeba, aby žalovaný, který je v daném případě pasivně legitimován dodržoval zákon. K osobě [REDAKCE] bylo zrekapitulováno, že v podstatě v průběhu celého období předcházející neplatnému odvolání, tedy r. 2016, byl žalobce [REDAKCE] v judistické komunitě dehonestován.

Ze svědecké výpovědi [REDAKCE] bylo zjištěno, že s žalobcem se zná 20 let, který se v judu pohybuje prakticky od dětství. Žalobce mu koncem r. 2016 oznámil jeho odvolání a svědek po projednání s výborem JudoClubu Olobouc tedy žalobce přijal jako člena olomouckého klubu a bylo potvrzeno, že do telefonu žalobce uvedl, že v Libereckému kraji ho nikdo nepřijme. Pokud jde o změnu osobnosti žalobce, tak svědek potvrdil, že odvolání na něho mělo veliký dopad. Není v současné době nikde angažován jako trenér nebo činovník. Žalobce nepovažuje za konfliktní osobnost.

Ze svědecké výpovědi [REDAKCE] bylo zjištěno, že žalobce zná desítky let z juda. Judo dělá 46 let a žalobce znal jako trenéra libereckého juda. Pod vedením žalobce jako trenéra v r. 2015 získal titul mistra světa v judu v Amsterdamu. Rozhodl se pro sponzorský dar, neboť žalobce považoval za kvalitního trenéra a bylo potřeba, aby zde vznikla druhá funkce krajského trenéra jako koordinátora činnosti. K poskytnutí sponzorského daru nedošlo v přímé příčinné souvislosti s odvoláním. Jinému trenérovi sponzorský dar již nabídnut nebyl. Nebylo potvrzeno, že by kdy žalobce chodil na závody opilý. Bylo potvrzeno, že částka, která je i částkou žalovanou, v podstatě měla představovat desetitisícový měsíční plat. Důležitá část výpovědi dle názoru soudu byla ta, kde svědek [REDAKCE] a s ohledem na jeho úspěchy v judu nutno říci jako významná osobnost v českém judu potvrdil, že odvolání z funkce krajského předsedy na konci r. 2016 byla systematická záležitost. Svědek nechtěl uvést konkrétní osoby, ale důležité je, že bylo potvrzeno, že to nebyl blesk z čistého nebe, ale odvolání bylo připravováno. Svědek potvrdil, že konflikty byly spojeny a vycházely také od osoby pana [REDAKCE] a na tomto místě je možné učinit soudem dílčí závěr, že pokud se mělo systematicky připravovat odvolání žalobce a zároveň toto má být spojováno s vymyšleným obviněním, jak bylo potvrzeno, panem [REDAKCE], tak již v tomto je určitý díl řekneme nespravedlnosti, která zjednodušeně řečeno počala panem [REDAKCE] a skončila odvoláním, které nerespektovalo zákon. Spojitost je v tom, že ke svolání mimořádného zasedání došlo na základě nějakých důvodů a tyto důvody s kauzou [REDAKCE] do značné míry dle názoru soudu souvisely. Tento názor vychází z výpovědi svědka, který se výslovně vyjádřil tak, že dle jeho názoru vedení libereckého klubu využilo kauzy [REDAKCE] aby mohlo žalobce odvolat.

V souvislosti s touto svědeckou výpovědí specifikovala strana žaloby důvody ukončení, resp. postupu ukončení funkce trenéra žalobce v JudoClubu Liberec, tedy toto nemělo souvislost v kauzou [REDAKCE] ale byla zde výpověď z prosince 2015 a zaměstnanecký poměr skončil 29. 2. 2016 a to z organizačních důvodů. Zaměstnavatel byli Bílí tygři Liberec a ti též žalobce jako trenéra platili.

Ze svědecké výpovědi [REDAKCE] bylo zjištěno, že tento byl místopředsedou krajského svazu juda a byl 6. 12. 2016 odvolán spolu s žalobcem, ale on se o neplatnost odvolání nesoudil. Popsal postup v tom smyslu, že JudoClub Liberec, Turnov a Sakura Liberec, tedy tři kluby se domluvily, vytvořily shromáždění delegátů dle stanov a to v průběhu r. 2016 a následně svolaly mimořádné shromáždění 6. 12. 2016, kde bodem bylo právě odvolání a stanovení nového předsednictva kraje. Bylo potvrzeno, že funkcionáři kraje jsou neplacení. Svědek v současné době žádnou funkci nemá, má oddíl v Semilech. Na něj odvolání nemělo žádný finanční dopad. V jeho případě by důsledky odvolání nazval spíš jako ochladnutí vztahů na republikové úrovni. Bylo potvrzeno, že žalobce musel být v průběhu r. 2017 někde evidovaný, v některém klubu. Pokud jde o přípravu odvolání, tak jako hlavního iniciátora zde v podstatě v souladu s tvrzeními žaloby označil svědek JudoClub Liberec, jehož předsedou je tedy [REDAKCE] který se tedy fakticky dá označit jako hlavní iniciátor odvolání žalobce.

K této svědecké výpovědi pak bylo osvětleno ze strany žaloby, že v kraji je asi devět klubů, každý má počet hlasů podle počtu členů a buď se společenství svolá nadpoloviční většinou členů, anebo třetinou klubu. V daném případě svolaly shromáždění tři kluby a k odvolání došlo nadpoloviční většinou všech členů žalovaného.

K tomuto bylo upřesněno svědkem, že celkem bylo asi 800 hlasů a 3 kluby v Liberci daly nadpoloviční většinu a věc tedy rozhodly. Svědek potvrdil sponzorský dar od svědka [REDAKCE], mělo jít o reprezentačního trenéra, koordinačního trenéra a to na krajské úrovni. Bylo potvrzeno, že pro žalobce bylo judo výraznou náplní jeho osobního i profesního života. Bylo potvrzeno, že došlo k odvolání celého výkonného výboru, tedy revizní komise, předseda, místopředseda, hospodář a cekem šlo o 5 lidí. Svědek popsal činnost žalobce jako krajského předsedy, tedy organizoval, schvaloval soutěže na krajské úrovni, staral se o příspěvky, jezdilo se na turnaj, vykonával organizační a finanční záležitosti, příspěvky se pak v judu dostávají podle umístění. Nebyly potvrzeny žádné excesy žalovaného, pokud jde o alkohol. Ke způsobu trénování bylo zdůrazněno, že v judu je třeba i s ohledem na počet cvičenců a podstatu sportu určité přísnosti ze strany trenéra.

Ze svědecké výpovědi [REDAKCE], bylo zjištěno, že tato je přítelkyní žalobce a byla členkou výkonného výboru od r. 2014 do r. 2016, byla ekonomkou, dělala zápisy ze schůzí a byla tedy odvolána s výkonným výborem. Přítelkyní žalobce je 7 let a bylo potvrzeno, že judo věnoval sto procent. Jezdilo se na soutěže, trénovalo se, svědkyně rovněž trénovala, v podstatě každé víkendy byli na soutěžích. V r. 2016 žalobce jezdil na soutěže z pozice krajského předsedy. Výkonný výbor za působení svědkyně objížděl členskou základnu, resp. kluby, snažili se, aby věci fungovaly. Byla potvrzena tzv. kauza [REDAKCE] která byla odložena policií, svědkyně ukončila trenérskou činnost 31. 12. 2015. Bylo potvrzeno, že na základě pomluv z Liberce ho v kraji tak, jak se a bylo shora uvedeno, žalobce vyjádřil do telefonátu, nikdo nechtěl žalobce vzít jako člena klubu a proto byl členem v Olomouci. Svědkyni bylo ukončeno členství v JudoClubu Liberec na začátku r. 2016 s tím, že je nežádoucí, bylo jí to sděleno ze strany [REDAKCE] a pana [REDAKCE] který byl trenérem [REDAKCE]. Bylo potvrzeno, že odvolání z funkce krajského předsedy pocíťoval žalobce jako značnou křivdu. Byl potvrzen též sponzorský dar od svědka [REDAKCE] a bylo specifikováno, že tento podporuje judo v Libereckém kraji dlouhodobě a svědkyně ho pamatuje již jako dítě. Byla potvrzena souvislost s tzv. kauzou [REDAKCE], vnímání klubu v Liberci žalobce jako špatného. Pokud jde o současné zaměstnání žalobce, tak bylo potvrzeno, že matka žalobce má firmu broušení kamenů, kde žalobce zajišťuje chod firmy. Bylo potvrzeno, pokud jde o mimořádné shromáždění, které žalobce odvolalo, že nikdo z výkonného výboru nedostal pozvánku na toto shromáždění, a nebyl zde uveden žádný oficiální důvod, svědkyně nicméně toto dává do souvislosti s kauzou [REDAKCE].

Ze svědecké výpovědi ing. [REDAKCE] bylo zjištěno, že je předsedou JudoClubu Liberec, působení žalobce je zde od r. 2005. Zpočátku byla dobrá spolupráce, ale tato přestávala být ideální v souvislosti s námitkami některých rodičů a stížností na jeho vystupování k dětem ve smyslu, že na ně byl sprostý, že byl opilý, vše vyvrcholilo incidenty na podzim r. 2015 a stížnosti začaly někde v r. 2010. Věc [REDAKCE] byla řešena na svazu, byl to 17 letý chovanec. Svědek uvedl, že 20 členů v r. 2015 odešlo, že nechtějí pod žalobcem trénovat a v r. 2016 byla situace již neudržitelná, což poškozovalo dobré jméno oddílu. Předsednictvo tedy odvolalo trenéra – žalobce. Od té doby se v klubu nevyskytoval, ale působil jako krajský předseda, což je neplacená funkce, platí se maximálně diety nebo cestáky a placená funkce trenéra na kraji rovněž neexistuje. Svědek si nevybavil v minulosti, že by kdy existovala. Existuje ale sponzoring trenérů zvenčí a někteří závodníci si dobré trenéry platí, je to dobrovolná záležitost. Bylo potvrzeno, že v kraji je asi 750 hlasů, předseda je volen na 4 roky a rozhoduje většina, tedy pokud např. 2 kluby mají 400 hlasů, tak přehlasují ostatní. Hlasování je pak svobodné a nikdo není nijak vázán. Bylo potvrzeno, že v okamžiku odvolání žalobce z funkce krajského předsedy, tento nebyl členem žádného krajského klubu a chtěl jim předsedat. Svědek u nijakého incidentu žalobce se svěřenci

apod. nikdy nebyl. Pozici krajského předsedy svědek označuje jako manažerskou pozici. K snížení společenské úrovně se vyjádřit nedokázal. Za odvolání si dle svědka žalobce mohl sám a to svým chováním. Pokud jde o konkrétní konflikty, tak v Liberci osoby [REDAKCE] měly incident s žalobcem. [REDAKCE] žalobce hrozil, že o něj rozmlátí židli. Byl problém s [REDAKCE] [REDAKCE] psala dopis, že je na ni neurvalý a sprostý. [REDAKCE] volal, že je neurvalý a sprostý. Dále konflikt s [REDAKCE]. Byl potvrzen hromadný odchod svěřenců v r. 2015. Byly potvrzeny stížnosti rodičů. V podstatě žalobce svůj postoj vysvětloval tak, že chce, aby cvičenci makali, proto na ně řve. K tomuto svědek uvedl, že s pracuje s dětmi a měly by zde být meze. Svědek doplňuje, že žalobce trénoval starší ročníky dětí. Přestože, jak svědek uvedl, od r. 2010 začínaly být problémy s žalobcem, tak byl navržen v r. 2014 a stal se krajským předsedou, neboť o tuto funkci dle vyjádření svědka stál. Bylo potvrzeno, že jediným účelem mimořádného shromáždění bylo odvolat stávající a navolit nové předsednictvo.

Ze svědecké výpovědi [REDAKCE] bylo zjištěno, že je řadovým členem juda. Pokud jde o chování žalobce, tak se dokázal vyjádřit před asi 4 – 5 lety procházel tělocvičnou a slyšel, jak žalobce sprostě nadával trenérce dětského oddílu a byl o tom zápis. Svědek a další 3 svěřenci ze seniorů odešli kvůli chování žalobce do jiného klubu, neboť na ně žalobce řval.

Ze svědecké výpovědi [REDAKCE] bylo zjištěno, že tento je trenérem a byl kolegou žalobce v JudoClubu Liberec od r. 2011 do 2014. Ukončil pracovní poměr v tomto roce z důvodu chování žalobce a z důvodu jeho vystupování vůči rodičům a dětem. Byl popsán incident v létě 2014 na soustředění, kdy cvičenkyně telefonovala s rodiči s tím, že nezvládala fyzickou námahu, a když žalobce jí vracel telefon, po té co rovněž měl rozmluvu s rodičem, tak si nevšiml, že telefon není vypnutý, hodil jí ho a začal jí sprostě nadávat a rodič to všechno slyšel. Tento to přímo svědkovi sdělil. Svědek trénoval mladší cvičence a žalobce starší. Spolu tréninky neměli. Ze strany [REDAKCE] byla věc vyřešena snížením platu žalobci. Následně se vztahy žalobce se svědkem začaly zhoršovat, neboť žalobce mu to dával za vinu. Důvod odvolání byl dle svědka takový, že oddíly nebyly spokojené s prací žalobce na kraji a jelikož, jak již bylo uvedeno shora, nebyl tento členem žádného libereckého oddílu, rozpadl se výkonný výbor, kdy svědek uvedl, že jednotliví členové již v průběhu roku před mimořádným shromážděním podávali demisi, protože nechtěli spolupracovat s žalobcem, tak by fakticky stejně muselo dojít k volbě nového výboru. Většina pak byla pro odvolání. Svědek se vyjádřil tak, že dle jeho názoru žalobce mohlo poškodit v komunitě juda jeho chování, nikoliv odvolání. Svědek potvrdil, že žalobce před odvoláním nebyl uznávanou komunitou v krajském nebo republikovém judu.

Ze svědecké výpovědi [REDAKCE] bylo zjištěno, že má 3 chlapce, kteří dělali judo. V judu se pochybuje již delší dobu. Potvrdil odchod cvičenců v r. 2015 z důvodu neshody s žalobcem. I on odešel a založil jiný klub. Pokud jde o alkohol, tak svědek potvrdil, že mu žalobce např. přivezl děti ze závodu a byl z něho cítit alkohol. Potvrdil agresivní chování žalobce na děti a potvrdil uvedený incident s cvičenkou. Na rozdíl od předchozího svědka tento incident zasadil do r. 2015. Svědkovi pak událost reportoval jeho syn, který s cvičenkyní byl také na soustředění. Svědek je v kontrolní komisi na kraji s tím, že byly řešeny problémy po ukončení působení žalobce a to za doby funkce nového předsedy kraje, tedy pana [REDAKCE]. Byly problémy s nevrácením žalobci svěřených věcí, dvojnásobně proplácených cestovních výloh (od svazu a od klubu). Byl tam nějaký nevrácený mobilní telefon. A dále byl potvrzen výlet do Ruska za účet svazu.

Ze svědecké výpovědi [REDAKCE] bylo zjištěno, že je přítelkyní svědka [REDAKCE]. Potvrdila, že žalobce na závodech požíval alkohol. Viděla ho podnapilého na soustředění v Pezinku, na závodech v Jicině. Konzumace alkoholu se dle ní na funkci trenéra neprojevovalo. Se svěřenci mluvil jako o pytlech hoven, pytel sraček, takto je klasicky tituloval a to se bavíme o dospělých lidech. Potvrdila, že svědek [REDAKCE] měl problém s žalobcem, že tento mu vyhrožoval v cukrárně, že mu rozbije hubu. Dále se jim ve společných garážích samo přeparkovalo auto na zákaz zastavení a k těmto garážím měl přístup i žalobce. Svědkyně uvedla, že třičtvrtě roku jim

žalobce likvidoval auta, sypal jim písek, cukr do nádrže, vzal řídicí jednotku z auta, byla volána policie, kdy žalobce pak na směnu za svědkyni přišel a na papír jí napsal a kde má hledat řídicí jednotku a ona ji tam skutečně našla. Naházel náboje do nádrže, což vybuchlo a bylo to slyšet až v šestém patře. Důkazy svědkyně nemá, neboť se záhadně ztratila instalovaná kamera. Po té co se přestěhovali na Tanvaldskou, původně bydleli u Arény, kde žalobce parkoval ve stejné garáži a měl tam přístup, tedy po přestěhování na Tanvaldskou problémy ustaly. Věci byly vyšetřovány policií, ale ta pachatele nikdy nenašla. Žalobce svědkyni řekl, že dokavad bude se svědkem [REDAKCE] tak budou problémy pokračovat. Svědkyně pracuje jako recepční UNI Hotelu pod Technickou univerzitou. Jako další problémy lidí z judistické komunity svědkyně označila [REDAKCE] trenéra v Turnově, který také měl nějaké problémy s autem, pak pana [REDAKCE] který rovněž měl problémy s autem, a bylo to dáváno do souvislosti s žalobcem a je to rovněž Turnov. Útoky začaly v létě 2017 a trvaly do května 2018, kdy se ztratila uvedená kamera. Všechny byly hlášeny. Šlo o výše popsané útoky. Jako důvod negativního vztahu k svědkovi [REDAKCE] svědkyně uvedla, že ho dle názoru žalobce měl dostat z JudoClubu Liberec, kde původně trénovali spolu. Byli zde cvičenci, kteří chtěli vystoupit z klubu, a svědek [REDAKCE] jim napsal mailem, jak to mají udělat, a k tomuto mailu se žalobce dostal. Pokud jde o pití tak na závodech nebo na trénincích svědkyně žalobce opilého neviděla, ale spíš šlo o návštěvu restaurace, ale i s jinými ve večerních hodinách.

Ze svědecké výpovědi [REDAKCE] bylo zjištěno, že měl děti na judu, kde žalobce trénoval a asi před 5 lety zpátky zde byly určité výhrady, měl zprávy od dcery, že se na závodech pilo a byla potvrzena cesta z Rakouska, kde žalobce byl pod vlivem alkoholu. Následně pak bylo upřesněno, že žalobce zde nebyl jako trenér, byla tam trenérka dětí. A dále šlo o popsaný konflikt s cvičenkyní [REDAKCE], kdy její otec [REDAKCE] svědkovi sdělil, že slyšel rozhovor mezi dcerou a žalobcem, kdy tento se vulgárně vyslovoval vůči dceři.

Ze svědecké výpovědi [REDAKCE] bylo zjištěno, že tento vlastní oddíl v Liberci a rozhoduje jako rozhodčí. Žalobce poznal v JudoClubu Liberec, kde tento přišel jako další trenér, kdy svědek zde již trénoval. Svědek potvrdil incident, kdy žalobce se snažil pomlouvat v té době vedoucího oddílu pana [REDAKCE], což svědek nepovažoval za férové chování. Bylo potvrzeno, že žalobce postupně získal v klubu výrazné postavení. Vytvářel prostředí, že se ho lidé báli. Popsal návrat ze soustředění v Holansku, kdy jim po víkendu žalobce vynadal, že neuklidili auto, načež svědek založil vlastní oddíl a z klubu odešel. Pokud jde o alkohol, tak svědek se vyjádřil, že na soutěžích žalobce několikrát viděl s pivem v ruce, nebo že seděl v restauraci soutěžní haly. Před odvoláním dle názoru svědka žalobce nebyl v judu váženou osobou, spíš od něj dle názoru svědka dávali lidé ruce pryč. Svědek je předsedou kontrolní komise na kraji a potvrdil, že byla přezkoumávána činnost žalobce, resp. fungování kraje za jeho působení a bylo potvrzeno, že zde byly účtovány dle názoru svědka nesprávně náklady na právníky. Dále zde byla cesta do Čeljabinsku. Pokud jde o cestu do Ruska, tak bylo potvrzeno, že žalobce obeslal v kraji příslušné adresáty, kdo chce jet, nikdo nechtěl, ale dle názoru svědka šlo o zbytečnou cestu. Dále nebyl vrácen telefon s tím, že ovšem, a to je asi i závěr soudu v této věci, dle stanov předseda kraje může nakládat s finančními prostředky libovolně, takže se předseda v tomto smyslu nemusí nikomu zodpovídat.

Z výpovědi žalobce bylo potvrzeno tvrzení žaloby, že v době jeho příchodu do Liberce zde bylo asi 70 členů a byl to podprůměrný klub a za 12 let jeho práce zde bylo 300 členů, což není jednoduché, byly i dvoufázové tréninky. Za rok měl 2 – 3 víkendy volné. Za 12 let měli 40 medailí z mistrovství republiky, 27 titulů mistra republiky, 3 medaile z extraligy. Nikdy zde předtím ani v současné době nebyly a nejsou takové výsledky. Poslední rok trénování vyhráli extraligu v dorostencích a měli 3 reprezentanty, z nichž jeden měl třetí místo na mistrovství Evropy. Po ukončení působení v judu dostal 3 nabídky, ale kvůli nemoci otce je nevzal. V současné době jej již nikdo nekontaktoval. Výsledky libereckého juda za jeho působení byly na úrovni velkých měst. Pokud jde o jeho vyloučení z funkce trenéra JudoClub Liberec, tak to bylo jednoznačně v souvislosti s kauzou [REDAKCE] a bylo to chybou ze strany pana [REDAKCE] neboť

obvinění bylo vymyšlené s tím, že cvičenci byli potrestáni výkonným výborem podmíněným vyloučením z klubu. Tím, že byla ukončena funkce trenéra žalobce, tak dle jeho názoru tito, tedy [redacted] a spol., získali dojem, že si v judu mohou dělat co chtějí. Již byla zmíněna osoba [redacted], ten tedy byl v r. 2016 krajským trenérem, kdy před ním dělal tuto funkci svědek [redacted] a protože dle názoru žalobce pan [redacted] nebyl schopný zajistit úroveň a koordinovat trénink judistů na kraji, tak zde byla sponzorská nabídka od svědka [redacted] na další funkci trenéra na krajské úrovni, tedy jakéhosi koordinačního trenéra. Pokud jde o způsob jmenování, tak bylo vysvětleno, že pana [redacted] do funkce trenéra jmenoval Český svaz juda. Pokud jde o pití alkoholu, tak jde v podstatě o pití piva a to večer během soustředění. Nikdy nebyl opilý během tréninku a v žádném případě nevezl svěřence autem opilý. Pokud jde o výlet do Ruska, tak dle názoru soudu, toto není třeba blíže rozebírat, ale v podstatě žalobce potvrdil, že obeslal všechny kluby. Byl zde turnaj, pobyt si hradil ze svého, šlo pouze o už již zaplacené letenky. Bylo potvrzeno vyjádření žalovaného, že rozpočet kraje na rok je asi 100 000 Kč. Sponzorské dary jsou asi okolo 10 000 Kč. Byl pravomocně odsouzen v souvislosti s útokem na pana [redacted] kterému se měl ztratit traktor, byl odsouzen a šlo o skutek v r. 2017, tedy již mimo žalované období. Pokud jde o odchod v r. 2015, tak žalobce uvedl, že nešlo o 20 lidí, ale asi o 5 – 6 lidí, což je minimální odchod. Pokud jde o stížnosti rodičů, tak žalobce uvedl, že se pravidelně snažil navštěvovat rodiče, školu a byl zde pravidelný kontakt s rodiči. Žalobce konkrétně žádal Nový bor a Českou lípu o přijetí po odvolání. Ostatní nežádal. Žalobce se ve své výpovědi vyjádřil k péči o svého otce, který je upoután na lůžko. Jinak je zaměstnán ve firmě matky s příjmem asi 10 000 Kč až 15 000 Kč měsíčně. Na pečovatelku o otce nemá. V letech 2014 – 2016 zde byl příjem z trénování asi 26 000 Kč až 27 000 Kč měsíčně. Péče o ležícího otce by nicméně pro žalobce nevylučovala možnost vykonávat funkci krajského trenéra.

Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2018 č.j. 80 Cm 114/2017-71 bylo zjištěno, že byla vyslovena neplatnost usnesení přijatých pod specifikovanými body na mimořádném zasedání krajského shromáždění delegátů žalovaného 6. 12. 2016 a to v podstatě, jak vyplývá z odůvodnění tohoto usnesení pro nedodržení postupu při svolávání mimořádného zasedání dle čl. 29 odst. 4 stanov, neboť písemná žádost alespoň jedné třetiny členů spolku s rozhodovacími právy nebyla představenstvu doručena. Toto mimořádné zasedání tak proběhlo v rozporu s platnými stanovami Českého svazu juda a tedy všechna rozhodnutí jsou neplatná. Pokud jde pak o návrh žalobce v tomto řízení, tak tento byl, jak vyplývá z odůvodnění, podán 10. 10. 2017. Z výpisu spolkového rejstříku byla zjištěna právní subjektivita žalovaného i účel jeho působení. Současným předsedou je tedy zmíněný [redacted]. Z usnesení Městského soudu v Praze z 16. 10. 2019 č.j. 74 Cm 28/2019-34 bylo zjištěno, že byl zamítnut návrh žalobce na vyslovení neplatnosti usnesení přijatého v bodu 13 programu zasedání krajského shromáždění delegátů žalovaného ze dne 4. 12. 2018. Odůvodnění, již bylo zmiňováno shora, kdy z odůvodnění dále vyplývá, že návrhovátelem byl přesvědčen o tom, že uvedené usnesení přijaté na zasedání 4. 12. 2018 bylo neplatné z důvodu nedostatku aktivní legitimace pro svolání tohoto zasedání jmenovaného [redacted] který nebyl nikdy platně zvolen předsedou účastníka. Městský soud v Praze návrh zamítl z důvodu, který byl již zmíněn, nedostatku aktivní legitimace žalobce k podání tohoto návrhu. Pokud jde o napadení pana [redacted], tak důkazy v této věci zejména tedy jeho vysvětlení ve věci přestupku, dopis jeho otce JudoClubu Liberec nebudou hodnoceny, neboť věc byla policií odložena, naopak je známo soudu z procesní činnosti, neboť řešil otázku odškodnění ublížením na zdraví, že jmenovaný [redacted] opakovaně napadl mimo jiné [redacted] kterému úmyslně ublížil na zdraví a věc tedy byla řešena v senátu 18C, kde byla poškozenému [redacted] pravomocně přiznána náhrada škody za ublížení na zdraví.

Z přípisu [redacted] z 6. 4. 2011 Ing. [redacted] bylo zjištěno, že tato si stěžovala na nevhodné oblečení žalobce na mistrovství České republiky juniorů v Jicíně, na jeho vysedávání v baru, na to že byl opilý při závodech a že se to děje opakovaně s tím, že bylo vysvětleno, že paní [redacted] pomáhala s trénováním. Ze zápisu ze zasedání JudoClubu Liberec z 13. 2. 2016

bylo zjištěno, že zde bylo navrženo vyloučení žalobce jako člena klubu Ing. [REDAKCE] a dána možnost žalobci se ospravedlnit. Ze zápisu z mimořádného zasedání krajského shromáždění delegátů Krajského svazu juda Libereckého kraje z 6. 12. 2016 bylo zjištěno, že programem bylo odvolání žalobce z funkce předsedy, volba nového předsedy. Předsedou shromáždění delegátů byl pak zvolen [REDAKCE] a žalobce byl odvolán z funkce předsedy a byl zvolen [REDAKCE]. Dále byl proveden důkaz problematickou letenkou do Ruska, ta je ze září 2016, odběratelem je tedy krajský svaz juda, proplaceno 8 500 Kč. K tomu se již soud vyslovil shora ve smyslu, že předseda měl finanční autonomii.

Z usnesení Krajského soudu v Hradci Králové z 8. 10. 2019 č.j. 11 To 251/2019-303 bylo zjištěno, že bylo odmítnuto odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Semilech z 13. 5. 2019 č.j. 4 T 162/2018-280, kde byl žalobce uznán vinným z přečinu krádeže a poškození cizí věci za skutky v červenci 2016, konkrétně rozbití okénka osobního automobilu, odcizení autorádia a poškození přístrojové desky, celková škoda přes 100 000 Kč. A dále 2 další poškození osobního nebo nákladního vozidla s odcizením věcí z interiéru, vše rok 2016 a uložen peněžitý trest a povinnost nahradit škodu.

Z rejstříku trestů žalobce bylo zjištěno, že jsou zde 3 rozhodnutí z r. 2019 a to konkrétně Okresní soud Jičín za úmyslný trestný čin podle § 214 odst. 1a tr. zák. ve věci sp. zn. 2T 36/2018. Dále Okresní soud v Semilech ve věci sp. zn. 4T 53/2019 úmyslný trestný čin dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zák. a dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku a dále rozsudek Okresního soudu v Semilech sp. zn. 4T 162/2018 úmyslný trestný čin dle § 228 odst. 1 tr. zák., § 205 odst. 1 písm. b) tr. zák., § 207 odst. 1 tr. zák., § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zák. Tedy jde vesměs o majetkovou trestnou činnost nebo trestnou činnost ve vztahu k návykovým látkám, maření výkonu úředního rozhodnutí, porušování domovní svobody. K této trestné činnosti je možné říci, že všechna se stala po předmětném období, nicméně tak jak uvádí žalovaný, přispívá k hodnocení osobnosti žalobce.

Z potvrzení o zaměstnání Bílí tygři Liberec s.r.o. z 2/2016 bylo zjištěno, že žalobce zde byl zaměstnán jako trenér v r. 2005 až 29. 2. 2016, kdy byla dána výpověď z organizačních důvodů. Pokud jde o organizaci JudoClub Liberec, tak ze stanov bylo zjištěno, že klub zastupuje předseda správní rady, trénuje trenér, správní rada svolává valnou hromadu jednou za rok a seznamuje mimo jiné s rozpočtem, klub má příjem z příspěvků členů, dotací a sponzorů. Orgány jsou kromě správní rady prezident a sportovní komise, prezident správní radu imenuje a odvolává a zastupuje jeho předsedu. Z rozhodnutí prezidenta klubu [REDAKCE] o odvolání žalobce z funkce členu výboru z 27. 11. 2015 bylo tedy zjištěno toto odvolání. Ze zápisu z 22. 2. 2016, který navazuje na zasedání z 13. 2. 2016, pak bylo zjištěno vyloučení žalobce, jako člena JudoClubu Liberec. Předcházelo zde upozornění. Z rozhodnutí [REDAKCE] prezidenta, bylo zjištěno potvrzení vyloučení žalobce Správní radou z JudoClub Liberec z 24. 3. 2016. Ze žádosti o svolání mimořádného zasedání krajského shromáždění delegátů od JudoClub Liberec, tělovýchovně sportovní JudoClub Turnov, JudoClub Sakura Liberec, ze 14. 6. 2016 bylo zjištěno, že programem mimořádného zasedání mělo být odvolání žalobce z funkce krajského předsedy mimo jiné.

Pokud jde o již několikrát zmiňovanou kauzu [REDAKCE] tak bylo zjištěno z vyrozumění PČR OO Vápenka z 18. 7. 2016 č.j. KRPL-51423-15/TC-2016-180516-LOK č.1. 209 ve spojení s sdělením MML č.1. 211 z 24. 2. 2016 č.j. SPPR/MML002483/23/16, bylo zjištěno, že tedy skutek, kdy měl žalobce přiškrtit v kanceláři trenérů v Home Credit Aréně svěřence [REDAKCE] nebyl projednán jako trestný čin a byl odložen jako přestupek. Tolik pokud jde o tzv. kauzu [REDAKCE]. Pokud jde o osobnost [REDAKCE] tato byla svým způsobem zhodnocena jak uvedeno shora ve věci poškození na zdraví pana [REDAKCE] mimo jiné.

Ze zprávy o pověsti Městského úřadu Turnov bylo zjištěno, že žalobce nebyl za poslední 3 roky pravomocně uznán vinným z přestupku.

Z usnesení rozhodčí komise Českého svazu juda z 11. 7. 2017 č.j. RKČSJ/001/2017/020 bylo zjištěno, že rozhodčí komise nemá pravomoc projednávat neplatnost rozhodnutí Krajského shromáždění delegátů žalovaného o odvolání žalobce z funkce krajského předsedy. Z odvolání žalobce jako obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Semilech z 13. 5. 2019 sp. zn. 4T 162/2018 z 11. 6. 2019, kde v třetím skutku šlo o vniknutí do garáže v obci Soběslavice žalobcem, žalobce uvedl, že má vyhrocený vztah s bývalým kolegou trenérem [REDAKCE]. Bylo ale doplněno tvrzením žalobce, že vztahy se vyhrotily až v r. 2017, tedy po vyloučení.

Dále soud požádal PČR Turnov o spisový materiál týkající se poškozování vozidel.

Z KRPL-56831/TČ-2019-181116 bylo zjištěno, že zde bylo prošetřováno poškození vozidla a jde o skutek z r. 2019.

Z KRPL-58337/PŘ-2019-181116 bylo zjištěno, že bylo prověřováno oznámení z 6. 8. 2019 – nalitá mazlavá látka do nádrže Škoda Fabia poškozeného [REDAKCE] kdy tento se vyjadřoval, že jde o pomstu žalobce za vyloučení ze svazu juda, nicméně bylo odloženo, neznámý pachatel.

Z KRPL-80737/PŘ-2019-181116 bylo zjištěno, že bylo prošetřováno poškození laku a těsnění a palivové soustavy vozidla poškozeného opět [REDAKCE] datum skutku 9/2019, opět odloženo.

Dále zde bylo znehodnocení pohonných hmot, řešeno ve věci KRPL-96777/TČ-2017-181116, opět poškozený [REDAKCE] skutek 27. 12. 2017, opět odloženo.

A dále je zde poškození os. automobilu Škoda Rapid, šetřeno ve věci KRPL-97283/PŘ-2017-181116, skutek 10/2017, rozbití dveří spolujezdce a popraskání laku, opět poškozený [REDAKCE] a opět odloženo.

Z rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze 14. 1. 2019 č.j. 2T 36/2018-121 bylo zjištěno, že za skutek z 2. 2. 2018 – převzetí odcizeného vozidla na neznámém místě v okrese Jičín byl žalobce odsouzen za přečin podílnictví a odsouzen mimo jiné k peněžitému trestu.

Dále byla čtena 3 čestná prohlášení od osob [REDAKCE], kteří pokud byl opakovaně zmiňován hromadný odchod cvičenců v r. 2015, tak prohlašují, že v jejich případě došlo k odchodu z jiných důvodů než neshod s žalobcem jako trenérem.

Byl proveden k důkazu zápis ze schůze kontrolní komise z 27. 4. 2017 týkající se nesrovnalostí v hospodaření za předchozí období, tedy kdy byl žalobce krajským předsedou. Zde byly v zásadě uvedeny body, které již byly zmiňovány shora, tedy otázka právních služeb, letenka do Ruska, proplácené telefonní hovory. Dále byly zjištěny některé formální nedostatky u vyúčtování. Ovšem zde pořád platí závěr soudu, že o finanční autonomii předsedy, tak jak byla sdělena ve svědecké výpovědi svědka [REDAKCE].

Pokud jde o otázku promlčení, nebo prekluze nároku, tak podle § 258 OZ se každý člen spolku může domáhat právní ochrany a může navrhnout, aby soud vyslovil neplatnost rozhodnutí orgánu spolku ze zákonem stanovených důvodů. Podle následujícího ustanovení toto právo zaniká do 3 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl, ale nejpozději do jednoho roku. A další ustanovení upravují rozhodovací činnost soudu na základě tohoto návrhu. Podle § 261 OZ poruší-li spolek základní členské právo člena závažným způsobem má člen právo na přiměřené zadostiučinění a namítne-li to spolek, soud toto právo nepřizná, nebylo-li uplatněno v době stanovené pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí, tedy jak uvedeno v § 259 do 3 měsíců – subjektivní lhůta, jeden rok objektivní lhůta.

Ve věci je však podána žaloba nikoliv podle této právní úpravy, ale podle § 81, jak žaloba uvádí, tedy žaloba na ochranu osobnosti, kdy podle § 82 OZ má každý právo, aby neoprávněný zásah byl odstraněn. Podle § 2951 OZ škoda se nahradí uvedením do původního stavu nebo v penězích a nemajetková újma se učiní zadostiučiněním, pokud jiný způsob není dostatečný. Podle § 2957 OZ pak způsob a výše zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny okolnosti zvláštního

zřetelě hodné, kterými jsou úmyslné způsobení újmy a další zákonem vyjmenované okolnosti – tolik, pokud jde o náhradu při újmě na přirozených právech člověka.

Podle § 2894 OZ povinnost nahradit jinému újmu zahrnuje vždy povinnost k náhradě újmy na jmění, škody. Podle § 2952 OZ hradí se skutečná škoda a ušlý zisk.

Právní úprava podle § 258 a násl. OZ, jejíž použití namítá žalovaný, již byla uplatněna. Na tuto úpravu odkazoval návrh, který byl vyřešen ve věci posuzované Městským soudem v Praze a to uvedeným rozhodnutím z 20. 12. 2018 č.j. 80 Cm 114/2017-71 a jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozhodnutí, soud se touto právní úpravou zabýval. Na základě jeho rozhodnutí pak žalobce uplatňuje nárok na omluvu a zaplacení částky 240 000 Kč. Žaloba je přitom formulována širším způsobem, než, který by vyplýval pouze z ochrany členských práv. Přestože v daném případě jde o úpravu speciální, tak tato úprava v rozsahu, ve kterém je nárok žalobce učiněn předmětem žaloby, nevylučuje uplatnění obecných ustanovení o náhradě nemajetkové újmy či škody. Pokud jde o jiné právo, které je uplatňováno, tak toto právo nemůže být prekludováno s odkazem na tuto speciální úpravu. Pokud jde o otázku promlčení, tak toto je upraveno v § 609 a násl. OZ, kdy promlčecí doba je dle § 629 tříletá a právo bylo uplatněno v uvedené tříleté době, neboť žaloba byla podána 6. 12. 2019, kdy do uvedené doby dle názoru soudu je třeba počítat dobu, kterou trvalo řízení před Městským soudem v Praze, tedy od 10. 10. 2017 do 20. 12. 2018, kdy se řešila otázka neplatnosti odvolání a dle názoru soudu v této době došlo ke stavení promlčecí lhůty a nárok byl tedy podán včas a promlčen není.

Pokud jde o otázku ochrany osobnostních práv žalobce, tak jak je uplatňována a zadostiučinění, tak dle názoru soudu žalobci náleží omluva a bylo v této části tedy vyhověno, neboť skutečně jak vyplývá z rozhodnutí již několikrát citovaného Městského soudu v Praze, žalovaná strana nedodržela zákonný postup pro svolání mimořádného zasedání, kdy byl žalobce odvolán. Pokud jde o tento samotný fakt, tak v důsledku tohoto nedodržení žalobci v každém případě mohla vzniknout nemajetková újma ve smyslu snížení vážnosti minimálně v judistické komunitě a žalobci z tohoto titulu omluva náleží.

Pokud pak jde o nárok na zaplacení částky 240 000 Kč z titulu osobnostních práv, tak zde soud není vázán právním hodnocením žaloby za situace, kdy navržené důkazy a zjištěné skutečnosti toto umožňují, je soud oprávněn kvalifikovat právní názor jinak. Soud se domnívá, že přílehavější kvalifikace nároku žalobce je náhrada ušlého zisku, neboť kdyby žalobce nebyl nezákonně odvolán, tak by získal dohodnutý sponzorský dar, jak o tom vypověděl svědek [REDAKCE] a získal by uvedenou částku, která by byla vyplácena k jeho funkci krajského trenéra a právě toto nezákonné odvolání je v jasné příčinné souvislosti se způsobenou škodou v podobě ušlého zisku a soud se rozhodl tento ušlý zisk přiznat, kdy přistoupil k určitému krácení tohoto nároku a to z titulu toho, že pokud by žalobce vykonával funkci trenéra, tak by mu vznikaly nějaké náklady a je zde i určitá aleatorní otázka nejistoty do budoucna, sponzorský dar byl pouze přislíben, nebyl nijak právně zachycen, tato investice by byla velice obtížně vymahatelná. S ohledem na tyto dvě skutečnosti se soud rozhodl dle své úvahy.

Soud tedy podle § 2953 OZ náhradu škody přiměřeně snížil, kdy v tomto případě má přihlídnout k tomu, jak ke škodě došlo a na tomto místě je možné uvést, že nebyl dodržen tzv. formální postup. Účastníci, resp. delegáti na shromáždění mohli hlasovat svobodně a zřejmě pokud by bylo shromáždění řádně svoláno, tak by žalobce byl stejně odvolán, tzn., v důsledku tohoto pochybení, které se dá označit dle názoru soudu spíš jako administrativní, se soud rozhodl snížit náhradu škody ve prospěch žalovaného. V případě snížení se též má přihlížet k poměrům žalobce. Poměry žalobce v tomto případě soud posuzuje ve shodě se stranou žalovanou. Bylo zjištěno z trestního rejstříku, že žalobce se opakovaně dopouští trestné činnosti. Tento samotný fakt sám o sobě snižuje vážnost každého takového ve společnosti. Dále je zde zcela přesvědčivá svědecká výpověď svědkyně [REDAKCE] tedy přítelkyně dalšího svědka [REDAKCE] o tom, jakým způsobem toto rodinu žalobce doslova pronásledoval. Soud nemá důvod této

výpovědi nevěřit. Tato výpověď pak zcela zapadá do množství policejních spisů, které byly uvedeny shora, týkající se poškozování vozidla zejména pana [REDAKCE]. Policie sice pro potřeby trestního stíhání s dostatečnou mírou jistoty neustanovila pachatele, nicméně soud si může vytvořit závěr, který není stoprocentní, ale může mít určitou hodnotu pravděpodobnosti, že skutečně tyto útoky páchal žalobce a páchal je ze msty.

Dále jsou zde otázky chování ke cvičencům, konflikt s [REDAKCE] byl jasně popsán svědkem [REDAKCE]. Pokud jde o kauzu [REDAKCE], tak jak vyplynulo zejména ze svědecké výpovědi [REDAKCE] tato otázka byla jistě dominantní, ale nebyla jedinou a hlavní dle názoru soudu příčinou jeho odvolání z funkce trenéra JudoClubu Liberec, ale šlo o narůstající dlouhodobé konflikty a nevhodné chování žalobce k svěřencům. Tak jak bylo velice precizně potvrzeno svědkyní [REDAKCE] zde včetně pití alkoholu, svědkem [REDAKCE] opět včetně pití alkoholu, svědkem [REDAKCE] který byl z těch svědků, který doslova uvedl, že žalobce nebyl váženou osobou v judu, lidé spíše od něho dávaly ruce pryč. Narůstající konflikt tedy potvrdil svědek [REDAKCE] svědek [REDAKCE], který se rovněž vyjádřil k tomu, že žalobce nepřevyšoval ostatní trenéry, nebyl osobností v judu před odvoláním. Stejným způsobem ohledně snížení vážnosti se vyjádřil svědek [REDAKCE]. Nahlížení soudu v podstatě koresponduje s vyjádřením svědka [REDAKCE] o tom, co je vlastně předmětem funkce krajského předsedy, je to organizační a manažerská pozice. Nicméně v daném případě byla tato pozice spjata, vyplynulo, a nebylo ani mezi stranami sporné, z výpovědi svědka [REDAKCE], že zde byl sponzorský dar a tento byl spjatý s fungováním žalobce jako předsedy kraje. Tento sponzorský dar byl zcela reálný dle názoru soudu, byl by býval poskytnut a chybou žalovaného se tak nestalo a žalovaný za tuto škodu v podobě ušlého zisku dle názoru soudu odpovídá. Neodpovídá dle názoru soudu za poškození dobrého jména žalobce ve smyslu finanční náhrady, neboť zde soud nevidí žádnou příčinnou souvislost, ke které by mělo dojít tímto odvoláním. Vyplynulo z výpovědi svědka [REDAKCE] tento byl odvolán stejně, že v jeho případě k žádné újmě nedošlo. Újmu subjektivně samozřejmě vnímá žalobce a potvrzuje ji i svědkyně [REDAKCE] nicméně zde se dle názoru soudu posouzení dostává do otázky svobodného rozhodnutí delegátů, jak bylo shora několikrát uvedeno. Tito nejsou při volbě nijak vázáni a lze pouze zopakovat, kdyby byly splněny formální požadavky, tak by tito delegáti ze své svobodné vůle žalobce odvolali. Dle názoru soudu by odpovědnost žalované strany za újmu na osobnostních právech žalobce ve smyslu finanční kompenzace byla dána např. v tom případě, kdy by delegáti byli nějakým způsobem ze strany funkcionářů žalovaného dezinformováni. Tzn., že by odvolali žalobce na základě nepravdivých informací a v důsledku takovéto nějaké kampaně by došlo k odvolání. Toto ale není daný případ a k této věci je dle názoru soudu potřeba přihlídnout.

Okolnosti, které pak svědčí mimořádně ve prospěch žalobce, jsou jednak jeho vlastní výpověď podpořená i výpovědí svědků [REDAKCE]. Soud se skutečně domnívá, že žalobce byl významným trenérem a významně pozdvihl úroveň libereckého juda. Ovšem, jak zaznělo z několika svědeckých výpovědí a postačí pro příklad uvést svědeckou výpověď pana [REDAKCE]. Pořád jde o práci s dětmi a to klade určité limity a i nároky a v této souvislosti jde např. o uvedenou konzumaci alkoholu, nebylo zde prokázáno dle názoru soudu, že by žalobce konzumoval alkohol přímo v době závodů, ale alkohol konzumoval v řekněme v širším období a na cvičence a jejich rodiče to působilo nepříznivě. Ovšem toto jsou přesně okolnosti, tedy to, jakou měl žalobce prestiž jako výborný trenér, nebo to jakou naopak neměl prestiž pro své chování k cvičencům, nebo svým spolupracovníkům, otázky které spíše potvrzují slova svědka [REDAKCE] že za své odvolání si žalobce může hlavně sám. V každém případě soud nedokáže najít odvolání 6. 12. 2016 jako nějaký zlomový moment a toto nevyplynulo z žádné ze svědeckých výpovědí, na základě kterého by došlo k významnému snížení vážnosti žalobce v komunitě juda. Z tohoto důvodu tento nárok podle § 81 a násl. OZ nebyl soudem ve smyslu finanční kompenzace shledán. K shora zmiňovaným důvodům snížení náhrady škody pak se řadí též výše

prostředků, se kterými hospodaří žalovaný. Jak bylo zjištěno, jedná se asi o 100 000 Kč měsíčně + nějaké sponzorské dary. I z tohoto důvodu dle názoru soudu bylo potřeba nárok žalobce určitým způsobem snížit. Ze všech uvedených důvodů bylo žalobě v rozsahu, ve kterém jí soud shledal důvodnou, vyhověno.

Podle § 148 o.s.ř. má stát právo na náhradu nákladů řízení, které platil podle úspěchu ve věci. Ve věci byl převážně úspěšný žalobce. V jednom nároku stoprocentně a ve druhém z větší míry. Tato povinnost k náhradě byla tedy uložena straně žalované. Stát celkem platil na svědecké 1 826 Kč.

Úspěšný žalobce má právo podle § 142 o.s.ř. na náhradu nákladů řízení a to za zaplacený soudní poplatek 2 400 Kč, dále bylo účtováno a to dle § 9 odst. 4 písm. a) AT, tedy ve věci ochrany osobnosti, kde je paušální částka 50 000 Kč a z toho úkon vychází 3 100 Kč – 14 úkonů (převzetí zastoupení, podání žalobního návrhu, vyjádření ze dne 14. 2. 2020 a ze dne 25. 6. 2020, 2x účast u jednání dne 1. 7. 2020, doplnění ze dne 31. 7. 2020, vyjádření ze dne 29. 9. 2020, 3x účast u jednání dne 23. 10. 2020, 2x účast u jednání dne 10. 2. 2021, závěrečný návrh ze dne 19. 2. 2021) a k tomu 14 paušálů po 300 Kč, celkem 49 600 Kč a soud tuto celou částku přiznal, neboť fakticky ve věci ochrany osobnosti nároku uloženou povinností se omluvit zcela vyhověl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Liberec 24. února 2021

Mgr. Kamil Podhola
samosoudce

